

ה'תשפ"ג אדר א' ראש השנה, נאר דו דארפסט עס שאדאר צען

שבת

אור ובהירות בעבודת השם במשנת ברסלב

לסדרת אית לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר
גיליון
מה
תשפ"ג

פרשת תולדות

אור להביות הלב של איש ישראל
בעור מאד ער לב השמים לה'
יתברך, ואין סוף ואין תכלית לתשוקתו

עם סבבי אשיחה

הקול קול יעקב!

יש לנו עצה נפלאה ופשוטה לצאת מיוגון לשמחה ולעלות כסולם המוצב ארצה וראשו מגיע השמימה; כח הצעקה.

ר' מנחם: יש לך אולי עצה בשבילי?
רבי שמחה: באיזה נושא?

ר' מנחם: לא בנושא פרטי בדווקא, אלא בכלל; להחיות ולהרים את עצמי... אני מרגיש כבוי, ואני רוצה להדליק קצת את עצמי, ולעלות מהנמיכות שלי.

רבי שמחה: כן, יש לי עצה נפלאה: **צעקה!** לצעוק להשם יתברך.

ר' מנחם: נו, זוהי הרי עצה כללית על כל הבעיות; להתפלל ולבקש מהשם יתברך.

רבי שמחה: אני לא מדבר כעת על כח התפילה, אלא על כח ה**צעקה**. להתפלל אפשר גם בלחש, אבל לתפילה בצעקה וזעקה להשם יתברך יש כח מיוחד במינו.

ר' מנחם: מה אתה מתכוון כשאתה מדבר על 'צעקה'? ממש לצעוק בקול גדול?

רבי שמחה: כן כן, לצעוק בקול גדול! ממש כמו שאמר דוד המלך "יגעתי בקראי ניחר גרוני..."

אתה בטח מכיר את השיחה בחיי מוהר"ן, שם נתן רבינו למוהר"נ"ת להבין שכשמדברים על צעקה מתכוונים אכן לצעוק ולצעוק עד שהגרון יהיה ניחר... וכך מסופר שם:

"פעם אחת הייתי קובל לפניו על ענייני, והייתי אומר לפניו בדרך קובלנא 'יגעתי בקראי ניחר גרוני כלו עיני מיחל לאלקי', והרים ידיו מעט ואמר בלשון רכה: אם כן מה לעשות? כלומר כי בוודאי אסור להרהר אחריו יתברך ובוודאי צדיק ה'. אחר כך ענה ואמר לי: הלא **אם דוד המלך עליו השלום אמר 'יגעתי בקראי ניחר גרוני' היה כפשוטו, שכבר קרא כל כך עד שהיה עיפוי ויגע ממש בקראו, וניחר גרונו ממש בפשיטות! אבל אתה, תהילה לא-ל עדיין אתה בכוחך...**" (חיי מוהר"ן, תקמה)

ר' מנחם: מה הענין לצעוק בקול גדול? הרי ה' שומע את תפילתי גם כשאני אומר אותה בלחש?

רבי שמחה: התפילה עצמה יש בה כמה וכמה לשונות ובחינות: תפילה, שועה, אנוחה, צעקה, ועוד. אך הגדולה שבהם היא הצעקה - "**שצועק ואינו אומר כלום**" כלשון הזוהר (ח"ב דף י"ט ע"ב).

גם אם אין לך שום דיבורים לבטא בהם את הרגשותיך ורצונותיך לפני ה', הרי שאתה פשוט צועק אליו בקול גדול: אוי אוי אוי!

סבבי חכמה

מושגים בחסידות

סוד התרפ"ו אורות שמשם חיותו של משיח

סוד תרפ"ו אורות שנמשך מנוקבא דפרדשקא / ד' שמות הוי"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן / ג' שמות אהי"ה קס"א קנ"א קמ"ג

כבר נתבאר שמקור חיותו של משיח נמשך ממקור עליון מאד הנקרא 'נוקבא דפרדשקא' [נקב השמאלי דחוטם דאריך אנפין] ומשם הוא מקבל 'הכלי זיין' שלו, דהיינו כח תפילתו המיוחד שבאמצעותו הוא יכבוש את כל העולם. וכן כל יהודי בתפילתו מקבל גם כן כוחו משם, מצד היות נשמתו מושרשת וכלולה בנשמתו הכללית של 'משה משיח', וממילא תפילותיו גם כן נכללות בתפילותיו של משיח, ואיתם עצמם יביא את העולם לתקינות הנצחי.

והנה חיות זו הנמשכת מנוקבא דפרדשקא, היא בעצם מורכבת מתרפ"ו אורות, שהם אורו שמות הקודש של שם הוי"ה ושם אק"ה.

כי הנה לשם הוי"ה יש ארבעה מילויים, ואלו הן: א. הוי"ה במילוי יודיין: יו"ד ה"י וי"ו ה"י שעולה בגימטריא ע"ב. במילוי יודיין ואלפין: יו"ד ה"י וא"ו ה"י שעולה למנין ס"ג. ג. במילוי אלפין: יו"ד ה"א וא"ו ה"א שעולה למנין מ"ה. ד. במילוי הה"ן: יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה שעולה למנין ב"ן.

כמו כן לשם אהי"ה יש שלושה מילויים, ואלו הן: א. במילוי יודיין: אל"ף ה"י יו"ד ה"י שעולה קס"א. ב. במילוי אלפין: אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה שעולה קנ"א. ג. במילוי הה"ן: אל"ף ה"א יו"ד ה"א שעולה קמ"ג.

וכל אלו השמות יחד עולים למנין תרפ"ז, שהוא בגימטריא פור"ת [עם הכולל] בסוד בן פור"ת יוסף (שהוא בסוד משיח וכמשי"ת בהמשך בע"ה), ולכן גם פרדשק"א עולה במספר תרפ"ה שעם הכולל הוא ג"כ בגימטריא פור"ת, ולכן הם נקראים תרפ"ו אורות.

"ועל כן יוסף בשביל שזכה לבחינת תפילה, שהיא בחינת "תהילתי אחטם" בחינת חיות הנמשך מנוקבא דפרדשקא כנ"ל, על כן נקרא בן פורת יוסף, שהם בחינת תרפ"ו אורות שהם שבעה שמות: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, קס"א, קנ"א, קמ"ג, שעולין תרפ"ו, שמקבל מנוקבא דפרדשקא, כי פרדשקא בגימטריא תרפ"ו" (ליקוטי מוהר"ן, ב בהמה).

ודבר זה יש לו משמעות נפלאה לגבי עבודת התפילה של כל אחד מאתנו, כאשר יבואר בשבוע הבעל"ט א"ה.

מובא כבר בראשונים ש"קול" בגימטריא "סולם", ומבאר מוהר"נ"ת: הקול שהאדם מרים את קולו וצועק להשם יתברך, הוא סולם המוצב ארצה וראשו מגיע השמימה. אפשר לעלות על ידו מתכלית הירידה לתכלית העליה!

אני מציע לך להסתכל בזוהר הקדוש (שם) ולראות מה אומרים התנאים הקדושים במעלת הצעקה ללא מילים, שגדולה מכל סוגי התפילה, ויש לה כח עצום.

יש שם אריכות נפלאה, אך היות ודרךך לנסוע בלילות ליער שליד ציון שמואל הנביא, אזכיר לפניך את דברי רבי ברכיה, שאומר שם: "בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא לשמואל 'נחמתי כי המלכתי את שאול למלך', מה כתיב, 'ויחר לשמואל ויצעק אל יהוה' כל הלילה; הניח הכל ולקח צעקה, משום דהיא קרובה לקודשא בריך הוא יתירי מכולהו!"...

ר' מנחם: נפלא מאד! אבל אני מחפש יותר עצה שתשמח ותרומם אותי, ולא צעקות וזעקות...

רבי שמחה: העצה הנפלאה ביותר לצאת מיגון לשמחה, היא לצעוק להשם יתברך. וכפי שכתוב מוהר"נ"ת: "מחמת התגברות הגלות, שעיקרו גלות הנפש, שהעיקר על ידי התגברות העצבות שמשם כל הצרות רחמנא ליצלקן, על כן צריכין לצעוק בכל יום הרבה. ועיקר קול הצעקה הוא, לזכות לצאת מהעצבות, מיגון לשמחה! שזהו ויצעקו וכו', וישמחו כי ישתקו וכו' שנאמר במזמור הודו. כי צריכין לצעוק הרבה כדי לזכות לשמחה שהוא העיקר" (ליקוטי הלכות, הודאה ו, כד).

כשתצעק להשם יתברך זעקות של צער וגעגועים. תגיע לקולות של שמחה!

אם שמת לב בפרשת השבוע, בפסוק "קול קול יעקב", הקול הראשון כתוב חסר בלי ו' והקול השני הוא מלא בו'. מדוע זה כך? מפני שהקול המושלם הוא אכן קול של שמחה, בחינת 'קול ששון וקול שמחה'. אך כדי להגיע לזה צריכים להקדים את הקול הראשון, קול חסר, קול של צער וגעגוע... (ליקוטי הלכות, שם).

כח הריקודים (ב)

בשבע עשר ביארנו כח הריקודים להמתקת הדינים וביטול הגזירות, עתה נראה עוד מכח הריקודים.

רפואה שלימה:

א. מלבד המתקת הדינים הכללית, מסוגלים הריקודים לרפאות את החולה מחליו. כי מלבד ההמתקה של הריקודים, הרי שעצם השמחה מרפאת את האדם מכל מחלותיו. כי כל המחלות אינם אלא מקלקול השמחה. "וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת על ידי מרה שחורה ועצבות, והשמחה הוא רפואה גדולה" (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, כד).

ב. עד כדי כך שכל מה שנקראת השמחה שלעתיד בשם "מחול", הוא כי על ידי עוצם השמחה שיהיה אז יתפאו כל החולים ויתבטלו כל המחלות (שם).

ג. וכשהיתה לבתו של רבינו, מרת שרה ע"ה, כאב שנינים. אמר לה רבינו הקדוש שתשמח את עצמה, והכאבים ייעלמו. וכשאמרה לו שהכאבים אין נותנים לה לשמוח, אמר לה שתעשה את עצמה כאילו היא שמחה. אך הוסיף ואמר שעוד תזכה לבוא לשמחה גדולה כל כך עד שתרקד משמחה. וכן היה, שקיבלה שמחה עצומה, עד שבאמצע היום סגרה את התריסים והתחילה לרקוד. ואכן כשפרצה בריקודים של שמחה, נעלמו כל הכאבים ונתרפאה (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן, אות לג).

ד. ובדרך זו הלכו כל אנ"ש, שהאמינו באמת ובתמים בכח הרפואי של הריקודים הפשוטים, וכאשר ישנם על כך סיפורים אין ספור. נראה ב"תולדות שמואל", שמספר איך שכב חולה בביתו, וכל הרופאים התייאשו ממנו, וכשהגיעו אליו אנ"ש, התחילו לרקוד ולשמוח מחצות הלילה עד הבוקר, עד שקם מחליו והיה כאחד הבריאים.

ה. וכך מסופר על רבי ישראל קרדונר: "פעם, חלה במחלה אנושה, ור' נתן

אשרי המתהלך באמת ובתמים, ורוקד ושמח, עד שזוכה לרפואת הגוף והנפש. עדי נוכה כולנו לראות במחול הגדול לעתיד לבוא, אמן.

רווחים עצומים:

א. מלבד כלליות ההמתקה והישועה הנעשית על ידי הריקודים, זוכים לעוד רווחים עצומים על ידי הריקודים. שכן, על ידי הריקודים נתעלים כל הבחינות השייכות לסוד ה'רגלי'. נמצא אם כן, שעל ידי הריקודים זוכים לכל הדברים דלהלן (כמבואר כל זה בליקוטי מוהר"ן ח"ב תורה פ"א, עיי"ש):

א. על ידי הריקודים מתקן מה שפגם באמונה, וזוכה לתקן את האמונה, שתהיה לו אמונה שלימה זכה וברה.

ב. על ידי הריקודים 'נתעלה בממון', וזוכה "להמשיך שפע טובה ופרנסה טובה ועשירות גדול בקדושה ובטהרה לו ולזרעו ולכל ישראל".

ג. ובפרט 'תומכי התורה', מתעלים על ידי הריקודים. ונשפע להם שפע גדול, לתמוך בלומדי תורה בריווח ובכבוד.

ד. על ידי הריקודים זוכה לבנים. וגם חשוכי בנים יכולים לזכות לזרעא חייא וקיימא על ידי השמחה והריקודים של מצוה. ומלבד זה, ניצול גם מצער גידול בנים.

ה. על ידי שמתגבר לשמוח עד שבא לריקודים, יכול להתוודות ויודי דברים לפני ה' לפרט כל חטאיו, ועל ידי זה מתקן כל פגמיו (ליקוטי מוהר"ן, קסט).

ו. מלבד כל זה, הרי שהמשמח את עצמו בשמחה של מצוה, עד שבא לידי ריקודים. זוכה לשמירה מיוחדת מן השמים, שהקדוש ברוך הוא בעצמו שומר אותו שלא יכשל בפגמי הקדושה (שם).

ז. פוק חזי והשתומם על המראה הגדול הזה, מה יכולים לזכות ע"י שמחה של מצוה.

טראוויצער מצפת ששמע על מחלתו, נכנס לבקר כשהוא מציע לו סגולה. ר' ישראל לא אבה לגעת בסגולה בשום אופן, למרות שלפי כל הסימנים היו רגעיו ספורים. כשיצא ר' נתן את הבית, התאמץ ר' ישראל בשארית כוחותיו, קם ממיטת חליו, ויחד עם אחד מאנשי שלומנו ששהה בביתו החל לרקוד בשמחה. הוא רקד ורקד במשך שעות ארוכות עד שנתמלא זיעה, ומיד סרה מחלתו ולא יספה שוב אליו... ('מאור הנחל', תשרי תשס"ג, עמוד 66)

ו. וראה לדוגמא את מכתבו של הרה"ק רבי שלמה וועקסלער זצוק"ל שכותב לפי תומו לחברו רבי ישראל בער אודסר ששכב חולה בטבריה: "הנה בראותי איגרתך הרבה נשבר לבבי ותיכף קיימתי להגיד לאנ"ש להזכירך, והתפללנו אצל כותל המערבי, ובליילה הזכרונך בריקודים להמתיק הדינים ממך" (מכתב זה מועתק בספר 'בצילו של הרבי' עמוד 97).

נהמת לב

שאוסה להעלות ע"י הריקודים כל בחינת הרגלך

זכנו לזכר ולהאמין בחסדך ונפלאותיך וטובך הגדול שאינו נפסק לעולם, ולשמח את עצמי על ידי זה המיד. פתח לבי ודעתי, והאר עיני שכלי והורני ולמדני בכל עת כל הדרכים והעצות שאפ"ש לשמח עצמי בהם באותה העת והשעה באפ"ש שאופכה לדיות בשמחה תמיד, עד שאופכה בכל פעם לרקד הרבה מחמת שמחה, ולהעלות כל הפחיתות הנקראין רגליך לבחינת לבב חכמה, בבחינת "ונביא לבב חכמה". ועל ידי זה יהי נמתקן כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל כל ישראל. (ליקוטי פתילות, ח"ב טז)

תולדות חייו הקדושים של גאון עוזנו מוהר"ן זי"ע

ע"פ ספר 'כאש ובמים' באדיבות מכון 'נחלת צבי' • מעובד ע"י הר"ר דוד דגן

כ"ב העולם

כמה עולמות תלויים בכריכת הספר!

רבינו שינה ממנהגו לנוח בערב-שבת, ושוחח ארוכות עם מוהר"ן, כשהוא מחיה אותו בדבריו הקדושים והנעימים. לאחר מכן, יצא יחד עמו מחדרו ונכנס אל החדר הגדול החיצון, שם נמצאו עוד מאנשי-שלומנו. "ואז" - כותב רבי נתן - "היה העת, שהתחיל לגלות סוד הנפלא והעצום של העשרה קפיטל (מזמורים) תהילים".

זמן קצר קודם לכן, דיבר רבינו אודות סוגלת וכח אמירת עשרה קפיטל תהלים. מוהר"ן לא היה נוכח בעת אמירת הדברים, אך עתה בבואו לברסלב, שמע על כך מפי רבי יוסף חתנו של רבינו, וכך נודע לו לראשונה על תחילת הגילוי הנורא הזה, אולם הוא השתוקק לשמוע זאת מרבינו בעצמו.

עתה, ביאר לו רבינו את הדבר ביתר ביאור. בתחילת שיחתו אמר: "התיקון הראשון הוא המקוה". (דאס ערשטע איז מקוה). לאחר מכן חזר באוזני מוהר"ן על

פרק מ"ה

שיחתו נסובה על ספר תורתיו הקדושות שנמסר היום לכריכה, וכך אמר: "כמה קשה להיות מנהיג. הרי הדבר שבו אנו עוסקים עתה, לכרוך את הספר, נדמה לכם שהוא דבר קטן; כמה וכמה עולמות תלויים בזה, בכריכת הספר הזה!".

כוונת רבינו בדבריו היתה, על הייסורים שהוא סובל מכך שעליו לשאת הכל כאשר לכל, על ראשו. "ואז הבנו מרחוק" מסיים מוהר"ן, "כמה גדול ועצום ונשגב כל עסק ועסק מעסקי הספרים והעניינים שלו, שאפילו בכריכת הספר תלויים כמה וכמה עולמות".

מוהר"ן הסתופף בצל רבינו בשבת-קודש והתעכב אצלו עד ליום חמישי שבשבע שאחריו, מכיוון שמשום מה, הכורך עבד על הספר בעצלתיים. כך הרוויח לשהות עוד ועוד במחיצת רבינו, כל אותו שבוע דיבר אתו רבינו הרבה על עניין השמחה וחיזוקו להיות בשמחה תמיד.

מאמרו בעניין עשרה מזמורי תהילים המכוונים כנגד 'עשרה מיני נגינה וזמרה', שיש בהם כוח לבטל את הקליפה. רבי נתן מיהר לכתוב את ששמע מפיו זוהי למעשה התורה הנדפסת בליקוטי מוהר"ן ר"ה.

אם כי רבינו לא ציין עדיין עשרה מזמורי תהילים מסוימים, אלא רק אמר: "ראוי היה לברר אלו עשרה מזמורים הם כנגד 'עשרה מיני נגינה', אך כל עשרה ועשרה מזמורים שבתהילים כלולים מבחינת עשרה מיני נגינה" (רק כעבור ארבע שנים, כשיחזור רבינו מנסיעתו ללמברג, ידבר שוב על עניין תיקון זה, ואז יגלה בפירוט אלו מזמורים צריכים לומר, כמובא בליקוטי מוהר"ן חלק שני, סימן צ"ב).

במשך כל אותו יום שישב רבינו בביתו עם אנשיו ובתוכם רבי נתן והאריך בשיחה עימם. הפעם הרג ממנהגו ללכת בערב-שבת מיד לאחר חצות היום למקוה, ולא הלך לטבול אלא סמוך לשקיעה.

בעקבותיהם של החסידים בדורות שעברו

'תפילה בכח' עם אבנט העשוי מקש...

עני מרוד היה ר' צבי המכונה הערש'קע. סדר יומו החל באישון לילה, בקומו בחצות לעבוד את ה', בתיקון חצות בבכי ותחנונים, ואחריה היה שופך לבו בשיחה זו תפילה להשי"ת, ועוסק בלימוד התורה, וכל זה לאור מנורת נפט קטנה שברשותו.

סמוך לאור הבוקר הכין עצמו לעבודת התפילה, וכדי לקיים היכון לקראת אלקין ישראל, היה חוגר עצמו באבנט שעשה לעצמו מקש יבש, מאחר שלא היה בידו אפילו סכום מועט לרכוש חגורה רגילה כמנהג שאר חסידים ואנשי מעשה. אך התפילה עצמה לא נגרע ערכה כלל עקב כל זה, אדרבה, היתה זו המשך והשלמה לכל עבודותיו במשך כל הלילה. וכאנשי הבעל תפילה האמונים עלי דבריו הקדושים שכל עניינו הוא תפילה, היה גם ר' צבי מכניס בה את כל כוחותיו.

לאחר שעות רבות של עבודת ה' מחצות הלילה ועד אור הבוקר, היה עוסק במשא ומתן באמונה, והיתה מלאכתו עראי וטפלה, ותורתו ותפלתו קבע. פרנסתו הקטנה והמעוטה היתה ממכירת זפת, וכל יודעיו ומכיריו הסוחרים הנושאים ונותנים עמו, ראו והבינו כי איש מורם מעם הוא, ועובד ה' גדול מאוד. אך אף על פי כן, תורה מונחת בקרן זווית, ודמותו של ר' צבי לא בלטה כלל, והיה נחשב כאיש פשוט מאוד, מה גם שהיה ברסלב'ער...

פעם, באחת מלילות החורף הארוכים, היה זה לילה קר מאוד. בחצות הלילה קרא ר' אהרן קיבליטש'ער לחתנו ר' לוי יצחק בענדער ששהה אצלו, ואמר לו: צא החוצה ולך נא ראה את הרחוב כולו הפך לבן, וחושך ואפילה אופפת את האופק כולו. כאשר תעבור מבית לבית לא תראה אפילו מעט מן האור, כי עת חצות לילה עתה. אף על פי כן תשים לב לחלון ביתו של ר' הערש'קע, ותראה כי שם מאיר ומתנוצץ אור קטן וקלוש, דארט לייכט א קרייניצל, ממנורת הנפט הקטנה שלו, אשר לאורה עוסק בתורה ועבודה...

בהיות ר' צבי סמוך לגיל שבעים שנה נפטר והלך לעולמו, ולא השאיר אחריו זש"ק. וכשם שבחייו לא ידע איש בשכבו ובקומו ובכל עבודותיו, כך גם בפטירתו לא השתתפו בהלווייתו אפילו מנין אנשים.

בעת הלוויה, נענה ר' אהרן לחתנו ר' לוי יצחק ואמר לו: אתה רואה איזה לוויה יש כאן להערש'קע? אבל שם למעלה יש לו לוויה יפה מאוד! = 'זעהסט וואספארא לוויה הערש'קע האט? אבער דארטן האט ער א שיינע לוויה!...

ר' צבי הירש המכונה הערש'קע ז"ל

לא ידוע הרבה אודותיו, כיון שעבד את ה' בהצנע לכת, ולא השאיר בנים אחריו. עני מרוד מאוד, ומוכר זפת. עובד ה' נלהב בחצות, התבודדות, תורה ותפילה. נפטר בן פחות משבעים שנה בסוף שנות התר"ע.

מספר: ר' אביש דיקשטיין מירושלים

ניצל מהצנע בזכות הרבי!

תקופה ארוכה לאחר מכן לא שמעתי ממנו כלום, עד לאותו יום בו ארזתי את חפציי והתכוננתי לשוב הביתה לכבוד פסח. הבחורים ביישיבה סברו משום מה שאני לא מתכנן לחזור עוד לארץ ישראל וסביבי נוצרה המולה רבה. רגע לפני שיצאתי מהחדר, לפתע מגיע אותו מיילך ומבקש שאתן לו את המזוזה כדי שיוכל לסחוב אותה עבורי.

הנחתי לו, זה היה נראה לי משהו נורמלי, כך הוא המשיך וליווה אותי עד לתחנת האוטובוס. בתחנת האוטובוס הוא לא נעצר, ברגע שהגיע האוטובוס הוא עלה עליו והתיישב לידי, כך עד שהגענו לתחנה המרכזית שם הייתי צריך להחליף לקו המוביל ללוד.

לאחר שירדנו מהאוטובוס, ומיילך ראה שאני כבר צריך להמשיך בדרכי, הוא ניגש אלי וראיתי שקשה לו להוציא את המילים מהפה. בקול חנוק מדמעות, הוא הודה לי על אותו לימוד קצר באישון ליל ביסוד ושוש העבודה.

'דע לך', הוא אמר לי בהתרגשות. 'באותה תקופה הייתי במשבר קשה מאוד, לא חשתי שום טעם בלימוד ובעבודת ה' וכבר תכננתי למחרת ללכת להירשם לצבא ולעזוב הכל! אך לפתע הגעת אתה והכנסת לי כזה רוגע וחיות בחיים הפשוטים שלי, והחלטתי שאני נשאר. הדיבורים שלך הצילו לי את החיים!'

לרגע נעמדתי על מקומי בתדהמה: מה?

מה כבר אמרתי אז?! הלא אלו היו דיבורים כה פשוטים קצת מפה ומשם, איך יכול להיות שזה השפיע עלי כל כך? ומיד הבנתי שזה כלל לא היה הכוח שלי אלא הכוח של הרועה הנאמן, ששומר על הדור כולו, כל אחד, בכל מקום שהוא.

נזכרתי בדיבור הנורא שהרבי אמר: "בכל מקום שיש הרהור תשובה, הוא מגיע ממני!", והתחלתי מחדש להאמין בכוחו של הצדיק הגדול, שכאשר צריך, הוא עוזר אפילו בלי שאף אחד יידע.

הסיפור עוד לא נגמר. לפני כמה שבועות הייתי בשבת במירון, כאשר בהשגחה הייתה שם קבוצה גדולה מאנשי הקהילה, אליה היה שייך אותו בחור. רצייתי מאד לפגוש את אותו מיילך וניסיתי לברר האם הוא גם נמצא כאן במירון.

הוא נפטר כבר לפני שנתיים, בשיבה טובה, הם סיפרו לי ואני מצידי סיפרתי להם על אותו מעשה שקרה לי אתו. החסידים ההם התרגשו מאד. 'כל מאות הצאצאים שיש לאותו יהודי הם בזכותך!', הם אמרו לי, ואילו אני מצידי ניצלתי את ההזדמנות להטעים אותם מעט מהאור, שבקרוב יאיר בכל העולם כולו.

היה זה לפני שנים רבות, בעודי בחור ביישיבה גדולה. הורי התגוררו בבריסק שבבלגיה ואני גליתי ללמוד תורה ביישיבה ליטאית חשובה בבני ברק.

בהשגחה פרטית מיוחדת, שאין כאן מקומה, זכיתי להתקרב לאורו של הנחל נובע הלא הוא רבינו הקדוש והנורא. בעצם, זכיתי לחזור לדרכי אבותי. סבי ר' ישעיה הכהן לינדוואסר ע"ה היה מחסידי ברסלב המיוחסים שבפולין, וככל הנראה הוא התפלל עלי משמים שאזכה להתקרב לאורו של רבינו הקדוש.

בכל אופן, ביישיבה הייתה התנגדות גדולה לברסלב, מה שאילץ אותי להסתתר כל הזמן. בייחוד נזהרתי שלא לקרב בחורים בגלוי. פחדתי 'לעוף' מהיישיבה ולכן השתדלתי לעשות הכל בשקט, שאף אחד לא יידע.

לילה אחד, בשעה מאוחרת מאד, התהפכתי במיטתי זמן רב ולא הצלחתי להירדם בשום אופן. השעה כבר הייתה שתיים בלילה ומשראיתי ש'זה לא הולך', התלבשתי בחזרה וירדתי ללמוד בהיכל הישיבה.

הספר אותו אהבתי מאד ויכולתי ללמוד בו בגלוי ביישיבה, היה הספר 'יסוד ושוש העבודה', אותו שיבח רבינו מאד. הייתי מתעורר מאד מקטעי הזוהר שהוא מביא ומהלשונות המתוקים שלו בענייני עבודת ה'.

כמה דקות אחרי שהתחלתי ללמוד, ניגש אלי בחור מהיישיבה, מיילך ו. שמו, וביקש להצטרף ללימוד. אך אני שחששתי מאד שיתחילו לדבר על כך שאני מקרב בחורים באמצע הלילה, ביקשתי ממנו שיניח לי. אך הוא שהיה בחור ירושלמי עקשן, לא וויתר. בסוף נכנעתי לו, אבל סיכמתי אתו מראש שלא יגיש אלי עוד כלל במשך היום, כדי שלא יחשבו שיש כאן משהו, סה"כ רצינו ללמוד.

הלימוד היה מתוק ומיוחד. בכל שורה הרחבתי וביארתי על פי קטעים מ'משיבת נפש' ו'השתפכות הנפש'. דיברנו על תפילה, התחזקות, עבודת ה' ומהתכלית של הבריאה.

סב הפרשה

וישא עשו קלו ויבך (כו, לח)

כמו בכל דבר, גם בבכיה יש בחינת רע וטוב. בעוד שבכיה ועצבות על חסרונות העולם הזה, הם תכלית הזוהמה, כאשר מציינו בעשיו הרשע אשר הרים את קולו בבכי של עצבות על תאוות עולם הזה שבעבורם רצה לקבל את הברכות מיצחק אבי.

הרי שבכיה של ישראל הוא בהיפך ממש, כי כל בכיותינו על הגלות, מידי לילה בחצות ובפרט בלילות החורף הארוכים והיקרים מזהב ומפז רב, היא בכיה קדושה של געוגעים, שאנו בוכים על שהתרחקנו מאבינו שבשמים, ועל עוונותינו שגרמו את החורבן ומעכבים בנין בית המקדש. ואנו מתגעגעים לשוב ולהתקרב להשם יתברך, לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם. ובכיה זו גדולה ויקרה מאוד בעיני ה' יתברך, כמו שכתוב 'בבכי יבאו ובתחנונים אויבם'.

לא זו בלבד, אלא שעל ידי בכיה כזאת, אנו מבטלין את כח הבכיה של עשו הרשע, אשר בכה בשביל עולם הזה ותאוותיו, ועל ידי זה נזכה בקרוב לעלות מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה (נ"פ ליקוטי הלכות, ערב, כו, ד)

כיצד 'שומעים' כיום את רבינו?

כיצד ניתן בימינו לזכות לשמוע את רבינו ולראות זיו פניו הקדושים / וכיצד נעשים כל התיקונים הנפלאים הנפעלים ע"י הסתכלות פני הצדיק ושמיעת תורה מפיו.

שאלה: למדתי עם חברותא בליקוטי מוהר"ן, ובהגיענו לתורה פ"ט תניינא למדנו שם שעל ידי ששומעים תורה מפי הצדיק זוכה למצוא שידוכו. ורבינו מדגיש שם כמה פעמים שצריך לשמוע 'מפיו' דווקא, וכלשונו: "על כן צריך לשמוע תורה מפיו, שאז יוצא הדעת בבחינת מפיו דעת ותבונה", וכן בהמשך כותב: "זהו יבקשו מפיהו", כי צריך לבקש התורה מפיו דווקא". ונפשנו בשאלתנו: איך ניתן לקיים זאת כיום, שהרי אין אנו יכולים לשמוע מפיו של רבינו ממש, רק ללמוד תורתו מפי כתביו?

תשובה: היטבת לשאול.

ואכן, ענין זה של שמיעת התורה מפי הצדיק דווקא, מבואר בעוד כמה תורות בליקוטי מוהר"ן, הן בתורה י"ט והן בתורה ק"כ, שם כותב רבינו להדיא על החילוק בין השומע מפי הצדיק לבין הלומד מתוך הספר.

כמו כן, מבואר בכמה מקומות בליקוטי מוהר"ן, הן בתורה ד' והן בתורה ע"ב תניינא, מעלת ראיית פני הצדיק. וגם על כך נשאלת השאלה: כיצד מתקיימים כיום דברים אלה?

ובכן, מסורת ברורה בידינו שגם כיום אחר הסתלקותו של רבינו הק', מתקיימים כל העניינים המבוארים בספריו, על ידי ההתקרבות אליו, והשקידה על ספריו הקדושים, וכדבריו הנוקבים של שר התורה הרה"ק מטשעהרין זיע"א (המפורסם בעולם בחיבורו "דרך חסידים" ו"לשון חסידים" שהוא תמצית תורת הבעש"ט והמגיד ותלמידיהם):

הנה ידוע מפי תלמידיו הקדושים שכל המאמרים שגילה בענין מעלת התיקונים הנוראים והנפלאים שנעשין על ידי ההתקרבות אל הצדיק, וכל הפרטים שיש בזה, כל דבריו ז"ל בזה חיים וקיימים לעד, וגם עכשיו אחר הסתלקותו ז"ל נעשה כל זה על ידי שמתקרבים אל עניינו הקדוש ז"ל, ונכללין בתוך הקיבוץ הקדוש הנקראים על שמו הקדוש ז"ל, ומתדבקין עצמן בלימוד ספריו הקדושים, ומקבלין עצותיו הקדושים, ובאים על ציונו הקדוש ומתפללים שם על התשובה והיראה והעבודה וכו'. בפרט כשזוכין להכלל בתוך הקיבוץ הקדוש בעת שמתאספין אליו ז"ל על ראש השנה וכו', כידוע ומבואר כל זאת במקום אחר. על כן צריכין לבאר קצת, איך פרטי התיקונים שבמאמר זה נמשכין גם עכשיו אחר הסתלקותו ז"ל" (פרפראות לחכמה, סימן ד, אות כג).

וכאן אנו מגיעים אל הסוד הגדול:

ספריו של רבינו הקדוש, הם לא רק אמצעי להכיר את דבריו, אלא הם נוכחותו של רבינו בעצמו. כך שבאמצעות הלימוד בהם, אנו משיגים את כל חלקי ההתקרבות אליו.

וכפי שלימדנו רבינו בתורה קצ"ב בליקוטי מוהר"ן, שבתוך הספר של הצדיק נמצא "פניו שכלו ונשמתו" ממש, ועל ידם אנו יכולים להשיג כל חלקי ההתקרבות וההתדבקות בו. עד כדי כך שכשאנו מסתכלים,

מעיינים ומתבוננים, בספרו של רבינו הקדוש - אנו ממשיכים עלינו את תיקון "ראיית פני הצדיק!" וכפי שכותב הרה"ק מטשעהרין בביאורו על תורה ד': "התיקונים שנעשין על ידי הסתכלות פני הצדיק - עיין בסימן קצ"ב שבכל ספר וספר נמצא דמות דיוקנו ואור פניו של זה הצדיק והחכם שחידש אלו הדיבורים שבזה הספר" (פרפראות לחכמה, סימן ד, אות כד).

ובביאורו על תורה ע"ב תניינא, הוא מפרש יותר: "שכשמעינין היטב לשם שמים בספרים הקדושים של הצדיק האמת, ומתבוננין היטב בנפלאות נוראות השגות הקדושה, ובעימות אמיתת דבריו ועצותיו הקדושים והתמימים וכו', על ידי זה ממשכין התיקונים המבוארים בפנים שזוכין על ידי ראיית פני הצדיק! כי בהספרים הקדושים שם מאיר פניו ושכלו ונשמתו של הצדיק" (פרפראות לחכמה, תורה עב, אות ב).

ומעתה לשאלתך:

גם "לשמוע תורה מפיו של רבינו" - ניתן לזכות בימינו אנו. שכן, על אף שאנו לומדים את דבריו מתוך הספר. "אבל על פי המבואר לעיל מובן היטב, כי רבינו הקדוש חי וקיים, והוא מנהיג אותנו גם היום, והוא אומר תורתו גם עכשיו בכל פעם שאנו לומדים אותה, ואזנינו שומעים התורה מפיו ממש! ומתוך לימוד התורה אנחנו מבינים כל מה שעלינו לתקן בכל עת ובכל שעה" (שערי צדיק, חלק ד, מכתב קד).

אי לכך, גם הסגולה לזיווג הגון אשר הזכרנו לעיל, וכן שאר הסגולות הנפעלות על ידי שמיעת תורה מפי הצדיק - נפעלות על ידי הלימוד בספרי רבינו. שכן: "בכל פעם כשלומדן תורתו הקדושה של רבינו הקדוש שהמשיכים בדרך נפלא כזה, מעוררין סגולות תורתו לתקן ולפעול כל מה שצריך לתקן ולפעול גם היום בעדנו. וכשלומד תורתו הקדושה, אחד שצריך לישועה בענין זיווג הגון, הרי הוא יכול לעורר ולהמשיך על עצמו התיקון הנפלא הזה השייך למציאת זווג, ועל ידי זה באמת השם יתברך מזמין לו זיווג הגון לו מן השמים, כי נחשב כאילו שומע אז התורה מפיו של הבר דעת עצמו ממש!" (שם).

נ.ב. יש בענין זה אריכות גדול, ולא הבאנו אלא כמה ראשי-פרקים, ולהשלמת הבנת הענין בהרחבה, ראה בספר 'בעקבי הצאן' (מאמרים ג-ד).

די גאלדענע נעכט!

בכולל חצות "חברים מקשיבים" התקיימה 'סעודת הודאה' לרגל מלאות שנה להתחדשות הכולל, אליו הצטרפו למעלה ממאה אברכים העומדים בבית ה' מידי לילה.

נשמעו דברים מפי הרה"ח ר' שמעון אליה ברוין שליט"א - ראש הכולל, והרה"ח ר' שמואל ברוך פילמר שליט"א.

זהו אכן הזמן להתחדש בקימת חצות, ולנצל את 'לילות הזהב' כראוי.

בשורה משמחת!

השבוע נתייסדה חבורה חדשה בבית המדרש נועם ה' ברחוב בלי 8 בבני ברק בהשתתפות הר"ר יעקב נתן אנשיך שליט"א.

החבורה מתקיימת מידי שבוע ביום שני בשעה 10:30

המניין שלכם בוקע רקיעים

בבית המדרש בעיר לעיקוואוד, שלאחרונה עבר למשכנו החדש והמפואר ב- E County Line Rd 944 מתקיים מנין ותיקון ברוב עם.

כלל אנ"ש מוזמנים לבוא ולהשתתף במנין.

תחילת התפילה: 35 דקות קודם הנץ החמה. פת שחרית לאחר התפילה.

מהנעשה והנשמע

רמה ד'3 בית שמש: בית המדרש דחסידי ברסלב בשכונה, עבר למשכן קבע גדול ומרווח.

חבורת הבחורים דביהמ"ד נחלת חן בי"ש: התקיימה סעודת מלווה מלכה, יחד עם ראש החבורה הר"ר יחיאל רוזנבלט שליט"א.

ציון רבינו הקדוש, אומן: רבים מאנ"ש, ובפרט הורים לילדים מתחת לגיל 7, החוששים שמצב המלחמה יורע חלילה, נוסעים כל העת לבער הציון הקדוש. עם זאת, אין איש יודע מה יוכל יום, והחובה להרבות בתפילה ותחנונים כביטוח המלחמה, ועל אפשרות הנסיעה לציונה"ק בנכח.

נקודת הסב

פעם אחת דבר מוהרנ"ת עם אחד מאיזה ענין שהיה לו זה שיבות להביא לו ראייה מיצחק אבינו עליו השלום. ושאל אותו זה האישי: מה אתם מדמין אותי ליצחק אבינו עליו השלום? השיב לו: מה אתה סובר, שיצחק אבינו לא היה לו יצר הרע, אם כן מפני מה זכה להיות יצחק?!... (בוכבי אור, אנשי מוהר"ן, א)

הרה"ח ישי לנדסמאן שליט"א מירושלים עיה"ק נדב 500 גליונות. זכות ההפצה תעמוד לו להתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות	הרה"ח נתנאל פיש שליט"א מוויליאמסבורג נדב אלף גליונות. זכות ההפצה תעמוד לו להתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות

הרה"ח פנחס דוד וייס שליט"א מירושלים עיה"ק נדב 1000 גליונות לכבוד נשמת מרן צבי הירש מרימוב זצוק"ל. זכות ההפצה תעמוד לו להתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות	הר"ר אליעזר שנעק שליט"א מצפת נדב 500 גליונות. זכות ההפצה תעמוד לו להתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות

הפצה בירושלים נתנדב לרגל שמחת אירוסית בת הרה"ח רפאל אהרן קנאפלער שליט"א. זכות ההפצה תעמוד לו ולזרעו לאחריו להתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות	הרה"ח יהודה יוסף קלוגר שליט"א ביתר בן הרה"ג משה מנחם קלוגר שליט"א ראש מוסדות קבר רחל נדב חמש מאות גליונות לרגל הולדת בנו למזל טוב. זכות ההפצה תעמוד לו ולזרעו לאחריו להתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות